

לו הייתי רוטשילד

גלריית בית האמנות במגשרת הייתה מלאה השבוע מפה לפה באמנים ידועים מהיישוב וסביבתו. הסיבה: הפגש עם אמנית הווידאו - ארט, מיכל רוטשילד, שיצירותיה משלבות טיפול במרחב עם פיסול סביבתי, ואת כחלק מתפיסתה להיות בקשר עם העולם סביב

המטרים זה בזה ויוצרים כתמי רוטשילד מופלאים בטונים ציורתיים. רגשות הויסר בין הצורות מתבטאת גם כאשר טלית תופרת בחוטי ברזל ונחושת, נוצרת סיכות ונעצים, שורשת, מהוררת, חותכת ופוגמת בכוונה או במקרה בכמה מעבודותיה כמו במין טקס וודו-אמנותי מסתורי, טופנס, רגיש, חושני ויצירתי. טלית, כמו לולינית מחוננת, נעה על מסלול קו גבול עדין דק רגש שבין קייטס לאמנות גבוהה, בין אופנות לאמנות, בין מקצועיות לעילא למקצועיות, בין כוונה לתגלית, בין נתון לשליטה במחיקה, וכפי שמיטיב לכתוב מתי מאיר בקטלוג לנאום ההפך מסט באיתו נושא של "מסוּחָה על שתי הסעיפים" כאחת באופן מגמתני: "האמנות של מוקטלי הרשנות ועלכנות במידה רבה. היא משלבת בין אמנות 'גבוהה' של ציור, פיסול, תחומי מדות מעורבים לרבות מיצב לבין אמנות 'גמוכה' של פסלונים פורצלן והפצים וימימיים אחרים, בין המחווה האקספרסיוניסטית ה'גברית' של הציור המופשט, לבין תבונה

ומודגשת על רקע הבטון החשוף. מוקטלי מציגה כעין רטרופסקטיבה (עשור) של עבודות שאת חלקן הארי כבר ראינו בכמה תערוכות יחיד וקבוצתיות אחרות בהן היא הציגה איילות, טייסת פרפרי דם, הימונים תפורים, העפלה על האוורסט של הכלבים וחוטי הצמר, כריות פורצלן מסכנעות מאוד בירכותן ועליהם כיתובי הכל, הקול, הכל,

שכבות. לדבריה היא גילתה שהיצירות שלה הן כמו משקפות את תבונת חייה, עבודתה כפועל, הסקומות בהן שהתה. כדוגמה היא מביאה את היותה דיילת אל-על בעבר שטסה רבות בעולם ולכן יש לה יצירות הקשורות לטיסה (כמוזכר כאן קודם), וכפי שהיא מרגישה: נסיעות אין סופיות ומעברים שאפשרו לה לעבור מבקשות ולהגיע למקומות

השבוע היה לנו הזננה להתארח במפגש אמן עם אמנית הווידאו-ארט מיכל רוטשילד, אשר בנוסף עדיין חוסאת באמנות יקונבציונאליזם, אם כי מוכרת גם ובעיקר בשל עבודות הווידאו-ארט, המיצבים והמיצגים שלה שהצגו בגלריות ובמוזיאונים בארץ ובחולל. גלריות בית האמנות היה מלא מפה לפה באמנים מוכרים מטבשרת וסביבתה, שהרי אמנות ושאר הסקנים שעד שנה אמנות הווידאו הייתה קצת מנוכרת בעיניהם, ואמנות היא בעיקר מה שתלוי על מסטר בגלריה במוזיאון או נמצא על כן ונקרא פסל. את סקירת עבודותיה החלה מיכל אהורה מציורים שיצרה עוד בצעירותה כבית הספר התיכון ואחר כך בתקופת הצבא, כאשר בלי הודעה מוקדמת החלה לצייר ציורים אקספרסיוניים חסרי מנה, שכבר בהם ניתן לראות את התנוענות האינטנסיבית שניכרת בעבודותיה השונות, את הדואליות (שבהמשך גדון עליו), ואילו את הצלול ניתן לזהות גם בעבודות הציור שלה כעין זעקה בצבע

מיכל רוטשילד, מנוף עבודת הווידאו בחזרה מים המלח